

Jane McBride
(Põhineb tõestisündinud lool)

„Alex, on aeg minna kõneteraapiasse,” ütles preili Jenkins.

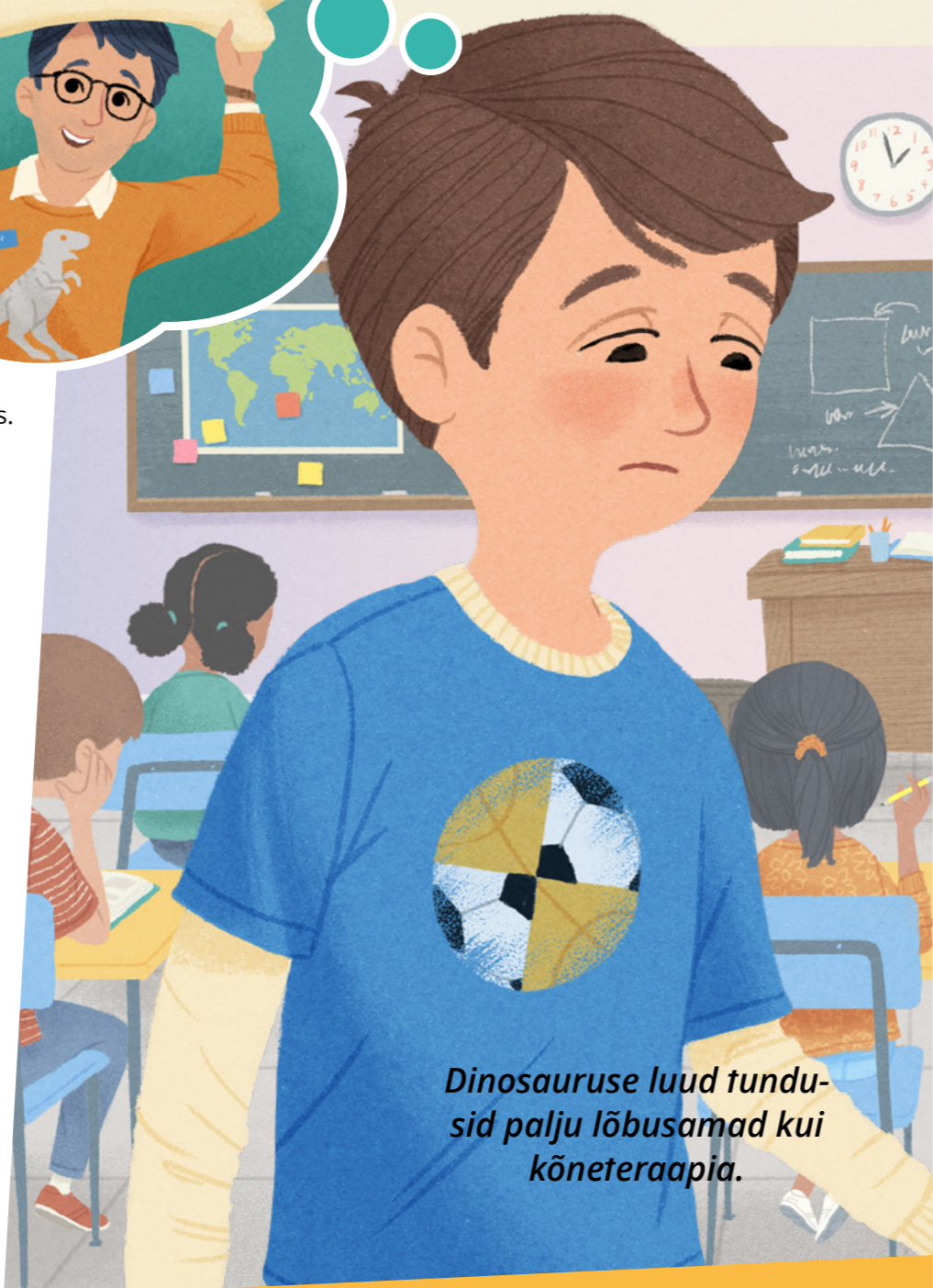
Alex lasi pea norgu. Kõneteraapia oli üks eriline tund, kus ta käis. Tema jaoks oli raske öelda mõningaid sõnu ja häälikuid. Seega pidi ta neid kõneteraapias paar korda nädalas harjutama. Iga kord oma tavaklassist lahkudes tundis ta häbi.

Ta vaatas oma õpetajat. „Kas ma võiksin selle vahele jätta?” sosistas ta. „Ainult täna?”

Härra Timmons pidi täna tulema Alexi tundi, et rääkida dinosaurustest. Härra Timmons töötas muuseumis, kus oli palju lähedaid dinosauruse luid. Ta pidi isegi kaasa võtma luu, mis oli tuhandeid aastaid vana! Alex ei tahtnud sellest ilma jääda.

Preili Jenkins naeratas. „Sa pead siiski minema oma kõneteraapia tundi. Aga ehk jõuad tagasi härra Timmonsini kõne lõpuosaks.”

Alex proovis vastu naeratada,

Dinosauruse luud tundusid palju lõbusamad kui kõneteraapia.

aga ei suutnud. Ta kõndis aeglaselt kõneteraapia klassi poole. Tunnis harjutasid nad palju kordi ühte ja sama häälikut. Dinosaurustest õppimine oleks palju lõbusam olnud.

„Mulle ei meeldi nende tobedate häälikute ütlemine,” ütles ta oma kõneteraapia õpetajale. „Ma tunnen, nagu oleksin beebi.”

„Sa ei ole üldsegi beebi,” ütles ta. „Me kõik vajame mõnikord natuke lisaabi. Kas tead, et kui olin sinuvanune, siis käisin kõneteraapias?”

Nüüd tundis Alex end natuke paremini. Ta tegi ülejäänud tunni kõvasti tööd, et oma häälikuid harjutada.

Kui Alex preili Jenkinsi tundi tagasi läks, siis nägi ta oma sõpra Courtneyt lahkumas.

„Kuhu sa lähed?” küsis ta.

Courtney heitis pilgu maha. „Mul on raskusi lugemisega. Ma pean minema erilisse lugemistundi.” Tundus, et Courtney tundis häbi.

„Sellest pole midagi,” ütles Alex. „Ma just tulen kõneravist. Ma veetsin terve aja ühte ja sama häälikut öeldes.” Ta krimpsutas oma nina.

„Kas tõesti?”

Poiss noogutas. „Ma olen viimased kaks aastat kõneteraapias käinud.”

„Kuidas ma seda ei teadnud?” küsis tüdruk.

Alex kehtas õlgu. „Ma ei ole kunagi kellelegi rääkinud. Ma kartsin, et teised naeraksid mu üle.”

„Ma ei naeraks su üle kunagi,” ütles Courtney. „Mul on hea meel, et sa jõudsid tagasi õigel ajal, et näha dinosauruse luud. See on väga lahe!” Ta lehvitask. „Pean nüüd minema. Näeme hiljem.”

Alex sai peatselt teada, et tema ja Courtney ei olnud ainsad, kes käisid teistes tundides. Tommy käis tunnis, et saaks õppida sotsiaalseid oskuseid. Ja Bekah tegi tööd spetsiaalse õpetajaga, kes aitas tugevdada tema kätt pärast seda, kui ta seda vigastas.

Nüüd ei tundnud Alex end nii halvasti oma kõneravi tunni tõttu. Ta soovis ka, et teised lapsed tunneksid end paremini. Ta harjutas Courtneyga lugemist ja rääkis lõuna ajal Tommyga. Kõik vajasis mõnikord natuke lisaabi ja sellest pole midagi. ●

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

Ma saan lisaabi lugemisega.

Ma saan lisaabi sotsiaalsete oskustega.

Ma saan lisaabi oma käega.

Natuke LISAABI